

Det er ogsaa erkendt, at der er en vis Forbindelse mellem det, man nu begynder paa, og det, man senere vil komme til, navnlig ny Personbanegaard og de Arealerhvervelser, der skulle foretages, skønt en Del af dem først kommer i anden Række. Jeg skal blot henpege til den berømte Kvegrampe, om jeg maa kalde den saa, som blev omtalt ved anden Behandling, og som man indrømmede, skulde ligge paa den Blads, hvor den kommer til at ligge, for at holde Bladsen aaben til en mulig Anvendelse for den ny Personbanegaard. Ja, det hele System er i den Grad lagt saaledes til Rette, at jeg ikke kan se rettere, end, at det vil blive et stærkt Tryk paa Folketinget om kortere Tid. Vi have derfor ment, det ærede Medlem fra Bække (Masmussen) og jeg, medens vi endnu ere, om jeg saa maa sige, paa Faldberbet, at ville raabe de Herrer an, og saaledes forsøge at standse dem, hvis det endnu er muligt, inden man er kommen for stærkt i Fart. Endnu er det Tid at standse ved at stemme hele Spørgsmaalet ud, og vil man saa gaa til en Løsning, er det, som sagt, ikke videre, end at dertil bruges blot et nyt Stykke Papir og nogle enkelte Minutters Forhandling; saa kan denne Sag endda gaa videre. Jeg skal dog endnu gøre ærede Medlemmer opmærksomme paa, at det ikke alene er Tilfældet, at der kunde træffes en midlertidig Ordning, som vi kunne saa Tid til at stønne over, om den er fyldestgørende eller ej, men der foreligger ogsaa to andre Planer, kittede af det ærede Medlem fra Vestervig (N. Andersen), en mere udviklet, som det ærede Medlem principalt staar paa og har staaet paa i længere Tid, og som derfor er mere vel kendt, nemlig Godsbanegaarden paa Østerbro, men ogsaa en Plan, der ganske vist endnu ikke er saa vidt udviklet i Enkeltighederne, at den er helt overstuelig, men som dog enhver maa indrømme rummer en Mulighed i sig. Ingen vil bestride, at man jo kan gøre Indbendinger, paapege Enkeltheder, med Hensyn til hvilke den har Mangler og Brøst; men ingen tør paa den anden anden Side bestride, at der ved nærmere Prøvelse og Underøgelse af de Forhold forelaa en Mulighed, som virkelig kan føre til en Løsning af det Spørgsmaal, og det vist paa en saadan Maade, at vi i og for sig kunne være vel tjente dermed. Derfor disse forskellige Muligheder, som denne Plan kunde rumme i sig, er det, at vi, som sagt, maa tilraade Tinget, endnu en Gang at standse sin Behandling af dette Spørgsmaal og i ethvert Fald maa vi under denne Form nedlægge en Protest mod, at dette

Spørgsmaal løses paa en efter vor Mening saa uforvarlig Maade, som her er Tale om. Jeg skal blot berøre i denne Forbindelse, at selvsølgelig har den større Sum ogsaa nogen Betydning for os paa Grund af vor Modstand mod Statslaansspørgsmaalet. Det er jo rimeligt, at jo højere man kommer op med Kapitalerne, desto vanskeligere bliver det at staa imod en ny Tilvebringelse af Midlerne, medens man, jo længere man holder Summerne nede, desto lettere vil kunne overse Mulighederne for Tilvebringelsen af anden Vej. Hver Gang man forøger Summen, saa flytter man ogsaa et Skridt henimod det, at vi en Gang maa komme til en anden Udvej. Dagsaa dette er et Motiv for os to Forslagstillere til at stille dette Forslag, som ogsaa skal være et Udtryk for vor Modstand imod at komme til saa store Udgifter, at Grunden glider bort under Fødderne paa os, og at vi nærmere os det, som vi ere principale Modstandere af, nemlig Statslaanet og i Virkeligheden dets Afgørelse her i Dag. Med disse Ord skal jeg anbefale vore Endringsforslag til det høje Tings Vedtagelse.

N. Andersen (Listed Amts 3dje Valokreds): Den ærede Ordfører udtalte sig ret udførlig og klart om de Fordele, som den foreliggende Overenskomst mellem Staten og Staden Kjøbenhavn, vedrørende de Kjøbenhavnske Banegaardsforholdsordning, medførte for Staten. Jeg kan vel ikke se denne Sag i saa rosenrøde Farver som den ærede Ordfører, men maa desuagtet erkende, at efter mit Skøn har den ærede Ordfører glemt at omtale den vigtigste Fordel, som Overenskomsten vil medføre for Statskassen, en Fordel, uden hvilken jeg absolut vilde have modsat mig Overenskomsten, men en Fordel, som jeg sætter saa stor Pris paa, at jeg bortset fra hele min øvrige Stilling til denne Sag, ikke har fundet tilstrækkelig Anledning til at nedlægge nogen Indsigelse mod Overenskomsten. Det, som den ærede Ordfører ikke har omtalt, som jeg i alt Fald forgæves har hørt efter, om den ærede Ordfører omtalte, er den Fordel, som det i og for sig efter mit Skøn er for Statskassen at slippe for Udbetalingen af adskillige Millioner i kontante Penge til Grunderhvervelser, den Fordel det er at skaffe sig de Grunde, der nødvendig skulle til, naar man vil gennemføre Hertallets Forslag saaledes, som det er blevet vedtaget af Folketinget ved 2den Behandling, ved Mageløste. Det er meget betydelige Beløb, som ville medgaa, naar Magelæg ikke kunne finde Sted, og Pengene altsaa kontant skulle ud af Statskassen. Det